

Γ. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Πλάτων, Νόμων Α, 641 a3 - c7

Γ1. Σχετικά με αυτό πες μας και τούτο. Τι, τέλος πάντων, καλό θα μπορούσε να μας κάνει ο θεσμός ο σχετικός με τις πόσεις, εάν εμείς τον κάναμε σωστά; Εάν, παραδείγματος χάρη, το στράτευμα, το οποίο τώρα θα αναφέραμε, τύχαινε να έχει καλή ηγεσία, θα προέκυπτε ως αποτέλεσμα για αυτούς που υπακούουν [τους στρατιώτες] η νίκη στον πόλεμο, ένα όχι μικρό καλό, και στα άλλα παρομοίως. Για ένα, όμως, συμπόσιο που καθοδηγήθηκε σωστά, τι μεγάλο καλό θα μπορούσε να προκύψει για τους ιδιώτες ή για την πόλη;

Γ2. Αυτοί που εκπαιδεύτηκαν καλά θα μπορούσαν να γίνουν ενάρετοι άνδρες. Και ως ενάρετοι άνδρες όλα τα πράγματα θα μπορούσαν να τα κάνουν καλά. Ακόμη και όταν μάχονται, θα μπορούσαν να νικούν τους αντιπάλους. Η παιδεία οδηγεί στη νίκη, ενώ η νίκη ενός απαίδευτου τον γεμίζει με αλαζονεία και αυτή με τη σειρά της τον οδηγεί σε άλλα μύρια κακά.

Γ3. α. λέξομεν και ἐροῦμεν
τεύξοιτο
ἐψομένοις
γενήσοιτο
ὀρθῆς - ὀρθοτέρας - ὀρθοτάτης.

β. εἰ δ' ὅλως ἐρωτᾷτε παιδείας τοῦ παιδευθέντος.

Γ4. α. παιδὸς: Υποκείμενο της υποθετικής μετοχής παιδαγωγηθέντος
εἰπεῖν: Τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο της απροσώπου εκφράσεως οὐ χαλεπόν (ἐστὶ)
εὔ: Επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει τρόπο
ὑβριστότεροι: Κατηγορούμενο του υποκειμένου πολλοὶ
κακῶν: Αντικείμενο του ἐνεπλήσθησαν
δι' ὕβριν: Εμπρόθετος προσδιορισμός της αιτίας.

β. παιδαγωγηθέντος: Επιρρηματική, υποθετική μετοχή, γενική απόλυτη. Δευτερεύουσα υποθετική πρόταση: εἰ συμπόσιον ὀρθῶς παιδαγωγηθείη. Εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο εἰ και εκφέρεται με ευτική, γιατί με την απόδοση: τί μέγα ἰδιώταις ἢ τῇ πόλει γίγνοιτ' ἄν, σχηματίζει υποθετικό λόγο της απλής σκέψης του λέγοντος.